

ta olli ühhe pu mahharaiunud tullid need sannad
temma mele: firmes on jo pude jure külge pandud;
sepärrast igga pu, mis head wilja ei kannab,
raiatakse mahha, ja wiisatakse tullesse. Luf. 3,
9. Need sannad kohhutasid tedda nenda, et ta
wärristes hakkas mõtlema: minna ollen jo nisugune
pu, ja üks Jummal karmatta innimenne, kes
wäart on, et mind Jummal iggaweste hukka
moistab. Sest aiast tundis temma ni suurt ahha-
tust ommas süddames omma pattuse ellamisse pä-
rast, et ta ei woinud ennam julge melega patto
tehha, waid ta hakkas sedda kurwastust tundma,
mis ükski ei kahhetse, kes sedda tunneb, ja hak-
kas Jummal pole pöörma ning omma hinge õn-
nistust hõlega otsima, ning jäi ka Jummal
karmlikko ellamisse sisse ello otsani ning surri õn-
saste ärra.

Armas innimenne, kes sa sedda loed! ehk
finnagi olled nisugguse pu sarnane, kelle külge
firmes on pandud! Mõtle ennese peäle ja lasse
ennast so Onnisteggia armo läbbi ühheks heaks
puuks tehha, mis head wilja kannab, et mitte
se luggu so kätte ei tulle, et sind mahha raiu-
takse ning tullesse heidetakse!

